

dette med 8 Rigsdagsmænd af 25 Medlemmer betyder i Virkeligheden intet for den saglig-politiske Stilling overfor de pædagogiske Opfattelser, som vil blive fremført.

Jeg skal ikke komme ind paa det uheldige ved den her foreslaaede Sammensætning af Kommissionen, mit Partis ærede Ordfører (Nørgaard) har fremdraget dette, og jeg er fuldkommen enig med ham deri. Der er et andet Spørgsmaal, som ligger for til Drøftelse i Øjeblikket. Det er ikke Spørgsmaalet om vor Seminarieundervisnings Slethed, for man maa ikke glemme, at den Seminarieundervisning, vi har, omfatter ikke alene vore Stats- og Friseminarieres Undervisning, som i mange Maader er god, og som vi godt kan være bekendt at indbyde fremmede til at høre paa, men den omfatter ogsaa Statens Lærerhøjskole. Paa denne foregaar jo en Del af vore Læreres Uddannelse, og naar man ser paa den Lærerstab, som kommer ind som Elever ved Statens Lærerhøjskole, ser man, hvor godt der arbejdes i mangfoldige af vore Lærershjem, efter at Seminarierne er forladte, og fra denne Statslærerhøjskole udgaar baade Mænd og Kvinder, som kan udfylde de Pladser, som Byskolerne kræver. Seminarieundervisningen ved vore Stats- og Friseminarier er for øvrigt forbløffende god i Forhold til det, Samfundet byder de Lærere, som er ansatte der. Det er forbausende, at Mænd med saa gode pædagogiske Evner og saadanne Eksaminer, at de kunde komme frem andre Steder, har villet knytte deres Skæbne til vore Seminarier. Den Løn, vi giver vore Statsseminarielærere, ligger f. Eks. under den, vi byder Lærerne ved den højere Almenskole. Man skulde dog synes, at det var rimeligt, at vi satte vore Statsseminarielæreres Løn til samme Højde som den, der gives dem, der skal uddanne Studenter, men det har vi ikke gjort. Det er et Krav, som disse Lærere med Rette stiller, og jeg kan ikke indse andet, end at vi maa indfri det snarest muligt. Naar jeg ser paa de Lærere, som er knyttede til vore Friseminarier, og paa, hvad de maa leve af i Forhold til det store Samfundsarbejde, de præsterer, og den Dygtighed, hvormed de præsterer det, er det et Vidnesbyrd for mig om en stor Idealisme hos disse Mennesker.

Naar, dette økonomiske Forhold maa

jo blive ordnet, og der vil vel blive gjort Forsøg paa at ordne det nu med det allerførste. Og det er et meget betydningsfuldt Spørgsmaal, for det, det kommer an paa ved Seminarieundervisningen, er ikke netop de Lovgivningsrammer, vi skaber, men de Mænd og Kvinder, vi kan faa ansat ved den. Vi kan ikke i Længden vente, at Mænd og Kvinder med de Forudsætninger, som maa kræves for at kunne opdrage den kommende Lærerstand, skal gaa ind under de økonomiske Vilkaar, de nu har. I 1857 fik vi den Lov, som er grundlæggende for den nuværende Lærereuddannelse. Denne Lovs Titel var: Seminarieforstandernes Lønning, men den omhandler i Virkeligheden hele Organisation af vore Statsseminarier, Eksamenkommissioner og alt det, der er grundlæggende for den nuværende Lærereuddannelse. Efter min Mening var det det klogeste, om den højtærede Minister samtidig med, at han i denne Samling prøver paa at ordne de økonomiske Forhold ved vore Statsseminarier og Friseminarier ved en Lovforanstaltning, føjede til paa samme Maade, som den lovgivende Forsamling gjorde det i 1857, hvad der er nødvendigt for at raade Bod paa de Mangler, der maatte være ved vor Seminarieuddannelse. Men en Kommission som den foreslaaede er efter min Mening, som jeg sagde, ikke alene unødvendig, men uheldig, fordi man ikke kan lægge Grund for en Lærereuddannelse uden samtidig at tage en Diskussion op om hele vor Folkeskoles Stilling. Dette er ogsaa blevet fremhævet under de Forhandlinger, som har været her paa Rigsdagen, naar der har været Tale om en Kommission, og det er aldeles indlysende. Lad mig blot nævne f. Eks. det Spørgsmaal: Skal Religionen i Fremtiden spille den Rolle i Folkeskolen, som den nu spiller, eller skal muligvis vor Folkeskole helt verdsliggøres? I sidste Tilfælde maa det store Fag, Religionsundervisningen, med det store Timetal paa vore Seminarier falde bort. Eller hvis maaske Religionsundervisningen i Folkeskolen skal blive, men have en anden Stilling, maa Religionsundervisningen, som er et Hovedfag paa Seminarierne, ogsaa faa en anden Stilling der. Spørgsmaalet gælder imidlertid ikke alene dette Fag,